

Javornický evangelík

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Rok 2011 Ročník 15

4

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo;
nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Izajáš 9,1

Úvodem..

Toto číslo je o **očekávání** a o **naději**. O **naději**, kterou nám přináší advent svou zvěstí o narození Božího Syna, o **naději**, kterou přinesl Pán Ježíš na tento svět, o **naději**, která nás posiluje v očekávání jeho druhého příchodu.

Těší nás, že **očekáváte** další číslo Evangelíka a my vám je předkládáme s **nadějí**, že se vám bude líbit a naladí vás v duchu adventu – v **očekávání** a v **naději**, kterou v Pánu Bohu máme.
vaše redakce

Světlana Greplová -

sestra, kterou známe všichni přinejmenším od vidění - v taláru na kazatelně i v „civilu“. Je autorkou biblické úvahy na této straně, o Vánocích nám poslouží hned 2x a má rozhodující podíl na tom, že Evangelík vychází nadále i po odchodu br. Hurty. Dost důvodů na to, abychom ji představili i zde:

Jak ses dostala na kazatelnu?

Já nikdy neměla představu že budu stát na kazatelně a říkat něco dospělým, vůbec ne. Já jsem chtěla pracovat s dětmi. V javornickém sboru jsem vyrůstala od malička, od 17 let učila nedělníku, a když mi bylo kolem 30 let, dospěla jsem k názoru, že tuto práci chci dělat pořádně. Tak jsem se přihlásila na Evangelickou akademii v Hradci Králové. Když jsem ji po 2 letech dokončila, náš sbor tehdy administroval br. Řehák a ten řekl stručně: „máš školu, budeš kazat“. Když později br. Hurta administroval Vrbku, bylo mne tady zase zapotřebí. No a po 10 letech následovalo mé ordinování.

ptal se Luděk Mikáč

Jako za dnů Noé

„Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny - takový bude i příchod Syna člověka. ...Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. (Mt 24,37-39+ 44)

Advent je časem očekávání.

Časem očekávání na Boha. Na jeho vládu, na jeho spravedlnost, na jeho konečné vítězství. Je časem očekávání navzdory tomu, co vidíme kolem sebe. Nic kolem nás nenasvědčuje tomu, že by měla zvítězit Boží spravedlnost. Lidé, kteří mají spravovat něčí majetek, jej rozkrádají. Spravedliví a poctiví lidé jsou považováni za hlupáky.

Zdá se, že Bůh své stvoření opustil. Že je nechal napospas lidské zvrácenosti, lhostejnosti a sobectví. A přece my navzdory tomu prožíváme čas očekávání. Čas očekávání na Boha.

Jaké to tedy bylo za dnů Noé? Byla to doba, v níž se rozmnožila zlovůle člověka. Doba v níž si lidé užívali a nestarali se o důsledky svého jednání... Doba v mnohém podobná té naší... Byla to doba, kdy Bohu nezbylo než zničit své stvoření kvůli zpusnosti člověka. A přece to Bůh zkouší s člověkem znovu. Oslovuje Noé. Vyzývá ho: vejdi. Je tu šance, jak uniknout záhubě. Stačí se spolehnout, že Bůh chce pro tebe to nejlepší. Stačí poslechnout. Stačí jednat podle toho, co Bůh říká. Vejdi ty a celý tvůj dům.

Je to šance nejen pro tebe, ale i pro tvé blízké. Pro ty, které máš rád, za které se modlíš, na kterých ti záleží! Nemusíš vycházet sám! Nevzdávej zápas za své blízké! Nic nepotřebují víc, než tvé přimluvné modlitby.

Smíš vejít, protože Bůh sám připravil záchranu. Záchranu pro dny Noé, i záchranu pro den Syna člověka. Vejdi do korábu. Vejdi do schrány. Hebrejská bible používá stejné slovo pro koráb, do něhož nešel Noe při potopě, a pro schránu svědectví, truhlu smlouvy. Schránu, v níž byly uloženy desky zákona, a která zpřítomňovala Boží smlouvu s jeho lidem. A tak můžeme z této výzvy slyšet: vejdi do smlouvy s Bohem! Ne už do té staré, symbolizované schránou úmluvy, ale do té nové, kterou s námi Bůh uzavírá ve svém Synu, a která je zpečetěná jeho krví. Vejdi! Je to smlouva velice jednostranná a pro Pána Boha velice nevýhodná. Snad jen rodiče se svými dětmi mohou uzavřít takovou smlouvu: zavazujeme se, že ti dáváme všechno, co máme, a ty se zavazuješ, že budeš všechno užívat, ze všeho čerpat užitek a ze všeho se radovat. Takovou smlouvu s námi uzavírá náš Nebeský Otec. Bůh se stal člověkem, aby zaplatil za naše hříchy a vydobyl nám spravedlnost. Ježíš udělal všechno pro naši spravedlnost při svém prvním příchodu v lidském těle. On ale přichází také ke každému z nás duchovně. Chce nás vést a sytit. Proměňovat nás a učit nás žít podle Boží vůle, podle Božích záměrů. Touží, abychom s ním žili ve vztahu důvěry a lásky. To je Kristův příchod do lidského srdce. Kdo takto otevřel srdce Kristu a vstoupil do důvěrného vztahu s Ním, vstoupil do té nové smlouvy. Ten má také naději a důvěru pro setkání s Kristem při své smrti. A ten má také naději a důvěru pro setkání s Kristem při Jeho příchodu v slávě. Naději a důvěru pro příchod Syna člověka.

Stavět loď uprostřed zelené louky, daleko od moře, po kterém by se mohla plavit, se ovšem mohlo zdát čirým bláznovstvím. Ale Noe jedná, jak mu Bůh přikázal. Svět dostal lhůtu 120 let. Tak dlouho trvala stavba korábu. Dost dlouhá doba. Plnost času milosti. Noe se na tuto dobu stává kazatelem spravedlnosti. Není možné si za tu dobu nevšimnout, že se něco děje. Není možné nezaujmout vlastní postoj k tomuto zvláštnímu kazateli spravedlnosti se sekýrou či dlátem v ruce. Stavět loď na souši! Takové bláznovství! Mnohem později se stejným bláznovstvím stane slovo o kříži. O Kristově kříži. Jako za dnů Noe. Ještě trvá lhůta. Ještě je čas milosti. Ještě je možné vejít. Ještě je možné prosit za druhé. Ještě je možné změnit smýšlení a začít jednat, jak Bůh přikázal. Ještě je čas vstoupit s Bohem to té zvláštní smlouvy, jejíž jedinou podmínkou je pokorně a zadarmo přijmout všechno, co nám On sám nabízí. Přijmout a spolehnout se. Přijmout a důvěřovat. Přijmout a radovat se. Pak může člověk dělat zvláštní věci. Třeba i stavět koráb na souši. Pak ho nezviklá žádný posměch, žádné urážky, žádné pohrdání. Noe ví, že přijde potopa. My víme, že přijde Syn člověka.. Proto se stáváme stejně jako Noe kazateli spravedlnosti. Svými postoji, svým jednáním. A třeba i svým prožíváním adventu a vánoc.

Modlitba: Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsi přišel na tento svět v lidském těle, abys nás učinil spravedlivými. Děkujeme ti, že přicházíš i dnes ke každému z nás. Že nás chceš vést a proměňovat. Prosíme, buď naším Pánem. Ne hostem, který přijde a zase odejde. Ale Pánem, který přichází a zůstává na věky. Ukazuj nám, ve kterých věcech si ještě stále vládneme sami, a nepodřídili jsme je Tobě. Dej, aby na nás bylo vidět, že patříme Tobě.

Amen.

Proč slavíme advent.....

Advent - z latinského slova "adventus", což znamená příchod - příchod Vykupitele Ježíše Krista. Každoročním prožíváním adventu církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívují zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života. (www.vira.cz)

A co znamená advent pro vás? - zeptali jsme se dvou členek našeho sboru:

Anna Kománková

Advent pre mňa znamená, nebo aj znamenal od detských rokov, takové ztišení. Večer, keď už sa nepracovalo, mój deda vzali Písne a sedli sme si a začali zpívať a ukazovali nám aj to písmo, teda švabach... A došli k nám neenom domáci, došli aj susedé. A tak sme zpívali. Byla to taková príprava k temu Božímu narodeniu v advente. A vysvetľované sme to mali jako deti od pána farára, že je to očakávanie na druhý príchod Pána Ježíša.

Proto je advent označený na to ztišení, abysme tým príchodom nebyli prekvapení a došli sme tej radosti. V mojích rokoch sa už pripravujem každý deň. Nech je advent nebo aj pred adventem. Keď je už toľko rokov. Bár to stárí je pekné, já si nestěžujem, ale tá príprava má byť k temu druhému príchodu Pána Ježíša.

A chodili sme na roráty s mamú, ešte nebyla električka teda v kostele. Chodilo sa ráno. Né večer, ale skoro ráno, pred pokludem sa šlo na roráty, ešte bylo tma. Teda predpovedali kostelník dicky pár slov a to sa zazpívalo. Mali sme sviečku na lavici postavenú, rožala sa tá sviečka a dokád sa dalo zpívať pri tej sviečke – a už potom predpovedali kostelník pár slov a to sa dozpívalo. A kázne byly dicky pri tem jako príprava duchovní na ten druhý príchod Pána Ježíša. Prv nebyli zvaní faráre, akorát ten, co mal sbor na starosti. Večer sa potom začalo chodit za diakona Staňka. Pán farár Procházka potom zval farárov, ale len z našej cirkvi. A včil sa zvu aj z iných cirkví. To sa ně lúbi. Že sú aj všadi indě věřící lidé pocvičení z Bible, že kážu z Bible tak jak v naší cirkvi faráre, tak aj z tých iných cirkví. A ten iný hlas a iný proslov sa vjec načúvá, jak ten stejnoměrný.

Na Štědrý večer sme jako děcka v kostele nesedeli, stáli sme kolem stola, pán farár Stehlík dávali otázky a my sme říkali verše z Bible - zaslíbení, co sa každý mal naučit. A říkalo sa, šeci dohromady, „vyšlo poručení od císaře Augusta“, to sme šeci hromadně byli naučení z paměti. A písnička sa zaspívala, co nás naučili. Z toho sme mali radost, to byla česť. Keď nekerý neco neposlechl – za to nedostaneš žádný vršek na štědrý večer...

Ten druhý príchod Pána Ježíša pre mňa znamená nádej, že v co věřím, že sa to splní. Že jak sem odpočúvala z rádia v jednej písničke „na tom nádvoří se všichni spolu sejdem“ Jak ten apoštol Pavel ujistuje, že lesti budeme žít život tak, jak máme, uvidíme slávu toho příchodu. Tak mám tú nádej v hlavě aj v srdci.

Eva Kružicová

Už od dieťaťa som sa tešila na roráty. Velice. Tedi dieťa, čo sme chodily do nedelnej školy, tak sme chodily aj na roráty. A to dnes neuvidíš toléj detí. A já z Petrušskej doliny. Večer, pešky. Ale nás tam bylo... Takže my sme šli v guči. Sami, bez rodičov. Mamka nekedy šli, ale väčšinu v tú dobu už mali poklud. Z doliny sa to natáhne, pól hodiny tam, pól hodiny zpátky... A že by sme premýšľali o dárkoch a o vánočnom stromku...? Já sem nemala vánočný stromek myslím do deseti rokov. Až sem si ho sama urezala, sama nazdobila – trochu. Nejakový perníček a nejakových krajanků nebo jablíčko červené, pěkné.

To sme sa tešili na roráty. To kázani a pesničky, ta celková atmosféra, modlitby, to už bylo takové predvánoční. Tak sme to pojímali do sebja. Aj dnes. Kdo tam ide s láskou ke slovu Božiu, pro toho to má určité cenu. A kdo tam ide aj ze zvyku, dicky pre sebja neco učuje. Farári kázali o tem očekávaňu, o tem Kristově příchodě, to byl smysl tých rorátů. O tem, že ty proroci to predpovídali a co kerý prorok prorokoval, pripravovali lidí na to.

A doma, aj potom tu u Kružiců, sme hodně zpívali. v adventě každý večer. Tešili sme sa na vánoce, na básničky, keré už sme dostávali potom v nedelnej škole, na veršičky z Bible. besídka nedelnej školy byla na Štěpána, na Štědrý večer sa říkaly zaslíbení. Zešli sme sa okolo stola, šecky děti, to bylo tam plné, to bylo dětiček... Dostali sme za úkol určité verše sa naučit a potom sme sa hlásili, tak nás jako vyvolávali. Aj, kerýsi rok to tak bylo... A to nás naši doma zkúšali, kolej toho umíme. To sa muselo opakovat pořád do kola, aby sa to naučilo. Ale bylo to v paměti zafixované. Aj stěžejní pesničky nás pán farár Procházka učili nazpamět'. A říkali: dieťa, nevíte, co s vama bude. V jakéj situaci sa octnete. A když to budete mět tu, v hlavě, to vám nikdo nevezne a budete sa s tým potěšovat. Za to sem mu dodneška vděčná. Na štědrý večer, to je u nás pravidelné, že sa zpívá po večeri celý večer. To děti už chců honem honem dárky dostávat a Elenka rekne, ešče sme nezpívali tuto pesničku, a ešče túto. A zasej já spomenem co by sme mohli zazpívat. To tým děťom nejak tak vštěpujeme, že to je hlavnější. Neco nás aj Adam doprovází...

Já sem tu ešče velice ráda, děkujem Pánu Bohu, že mňa tu ešče nechává. Ale mám ohromnú nádej, že lesti mrtvá nebo živá, ale že nás vezne k sobě. Ke bych o tem neveděla, tak bych sa na to netěšila. Apoštol Pavel říká, že jestliže Kristus nevstal z mrtvých, zbytečné je naše kázani. Já sa teším na druhý příchod. Lesti živá nebo mrtvá, ale v tej nádeji žijem. Ohromnej.

Vím, že nepůjdem do nicoty, ale že na mňa Kdosi bude čekat...

- - - - -

Díky Bohu smíme nejen na advent vzpomínat, ale se stejnou nadějí a očekáváním jako naše pamětnice jej i letos znovu společně slavit. A co tak naplnit letošní advent tím, že se take naučíme zpaměti pár biblických zaslíbení ?

UDÁLO SE...

Instalace ve Stříteži

V neděli 25.9.2011 jsme se zúčastnili instalace bratra faráře Josefa Hurty ve Stříteži nad Bečvou. Pět plně obsazenými auty jsme v 7 hod ráno vyrazili z Javorníka. Po příjezdu jsme byli srdečně přivítáni rodinou Hurtových a bratřími a sestrami ze střítežského sboru. Prohlédli jsme si nově zrekonstruovanou faru, která se nám všem moc líbila. Pak jsme byli pozváni k občerstvení a potom se zúčastnili dopoledních bohoslužeb. Po bohoslužbách jsme si povídali na zahradě s bratry a sestrami, kteří se zúčastnili bohoslužeb. Ve 12 hodin byl oběd v místní restauraci. Po dobrém obědě jsme besedovali na farské zahradě se střítežskými. Po poledni přijeli další bratři a sestry z našeho sboru, takže celkem se instalace od nás zúčastnilo 43 osob. Instalace začala v 15 hodin a vedl ji bratr senior Jan Krupa. Děti z jejich a z naší nedělní školy za doprovodu učitelů nedělní školy zazpívaly pěkné písničky. Náš pěvecký sbor také zazpíval dvě písničky a od bratra faráře Hurty jsme dostali pochvalu. V podvečer nastalo loučení se všemi a hlavně

s Hurtovými. Se slzami v očích jsme se rozloučili a odjeli domů. Pro všechny zúčastněné to byla pěkně prožitá neděle za krásného počasí. Za toto všechno děkujeme Pánu Bohu a věříme, že se podobná slavnost bude brzy konat i v našem javornickém kostele. Je na každém z nás, abychom se s touto nadějí a s tímto očekáváním za našeho budoucího faráře modlili.

Marta Šťahlová a Lucie Ščasná

Na přelomu září a října jsme **slavili dny vděčnosti za Boží stvoření**:

Ve středu nás nadchla naprosto profesionální **prezentace Mgr. Karla Fajmona**. Měl to úžasně připravené se zaměřením na Javorník a nejbližší okolí. Žasli jsme, co všechno tady roste. Šlapeme po endemických rostlinách (nerostou nikde jinde), ani o tom nevíme. Mnozí jsme se nechali inspirovat a vydali se Kájou zmiňované hořečky nahořklé hledat. A někteří je i našli...

Zároveň jsme si prohlédli **výstavu prací dětí** z dorostu a KOBsu na téma „inspirováno přírodou“. Byly tu krásné obrázky, koláže z přírodnin, malované kamínky i přírodní zvláštnosti (např. trojitá vrtule z javoru). Děti si s tím daly spoustu práce, jsou moc šikovné.

V neděli jsme společně slavili díkůvzdání za úrody a při odpoledním nešporu byli zapsáni do 1. ročníku 3 **konfirmandi**: Filip Sítek, Petr Kománek a Dominik Chrenčík.

13. listopadu 2011 nás navštívil **senior Jan Krupa** s manželkou a setkali jsme se s ním hned dvakrát: dopoledne kázal na bohoslužbách a odpoledne nám s manželkou promítali fotografie a velmi zajímavě povídali o svém pěším putování severním Španělskem do Santiago de Compostela.

Bratra Krupu jsem skoro neznal, teď jsem ho mohl poznat trochu víc. Poznávám ho jako člověka, který má starost o každého, o faráře i o sbory, je to člověk na svém místě.

Z toho velice širokého setkání mám velice dobrý dojem. Beseda byla ohromná, moc se mi líbila. Oba na ni byli výborně připraveni. Sestra Krupová je velice trpělivá, tolerantní. On jí často skákal do řeči, ona prostě počkala až řekne svůj názor a svůj postřeh a potom ho teprve v klidu doplnila. Úžasná ženská.

Klobouk dolů. Už to, že se dokázali vypravit na tu pouť, že se pro to rozhodli, že to prošli, komunikovali s lidmi, kterým nerozuměli... Udělali si na to čas, na tu větší intimitu s Bohem v manželském páru – oni dva a Bůh – na té cestě jdeš a máš tolik času na modlitbu, na rozhovor, to je úžasné. Už jednodenní výšlap lidi sblízuje... A to si myslím, že nám chybí. Udělat si ten čas. Vykašlat se na všechny kšefty a své malicherné starosti a udělat si prostě společnou túru. Několikadenní, týdenní. A jít a komunikovat spolu a ne jenom se za něčím honit... Obdivuju je, že se pro to rozhodli a většinu své dovolené strávili na té pouti. Toto mě ohromě oslovilo, mám z toho úžasný dojem. Bylo to velice osobní, hodně se nám otevřeli. Snažili se nám zprostředkovat Boží blízkost na té cestě, když se člověk rozhodne jít a říkat: hledám Tvoji tvář, Pane, chci Ti naslouchat...

Když pomínu krásu přírody, i kdyby to byla polopoušť... Člověk jde v prachu a má ten cíl... To musí rozjásat duši. I když bolí nohy, ta radost tam musí být. A pokoj. To jim závidím a těším se, že takovou pouť bysme si s mou ženou mohli jednou udělat, až nám odrostou děti, jako jim. Už nad tím přemýšlím kam. Asi ne na španělský „Konec světa“...

Pavel Kománek

A co tak vypravit se na „pouť“ do míst, kde naši předkové nacházeli útočiště v dobách pronásledování? Třeba do kostela v Rece pri Bratislave?

V září a říjnu proběhly **brigády** na faře, zahradě a stodole.

Velké díky všem, kdo pomohli !!!

V říjnu jsme vybírali **salár**. Dosud vybraná částka odpovídá přibližně polovině toho, co se vybralo loni. Salár 2011 je možno nadále platit až do Vánoc. Pozdější platby budou účetně zařazeny do roku 2012.

Připravujeme....

OPRAVA FARY

V současnosti doléhá na naše staršovstvo nelehký úkol. S nadějí očekáváme, že nám Pán Bůh pošle nového kazatele. A pro něj i jeho rodinu bychom rádi zajistili příjemné bydlení na naší faře. Po důkladné obhlídce fary jsme zjistili neutěšený stav farních prostor, které vzhledem k stáří budovy jsou již nevyhovující, a proto je nutná jejich rekonstrukce. I když původně se uvažovalo "jenom" o rekonstrukci sociálních zařízení a zateplení podkrovních částí, postupně se ukázalo, že rozsah nutných prací bude větší a tedy i nákladnější.

Co nás tedy čeká:

Začnu-li od střechy, je potřeba zakonzervovat a vyztužit napadené krovy střechy a upravit oplechování tam, kde zatéká.

V horním podlaží je nutné provést jeho celkové zateplení, a to stropy, střešní šikminy, částečně štítové stěny a boční stěny "vikýřů". Dispozičně upravit místnosti horního podlaží tak, aby se začlenily podkrovní "komůrky" do obytného prostoru. To znamená zbourat zbytečné příčky a tam, kde je to potřeba, vytvořit nový sádkartonový předěl. Starou prošlapanou dlážku je potřeba vyztužit a položit na ni podlahu novou. Dále půjde o kompletní rekonstrukci koupelny a záchodu. Nutné budou i úpravy ústředního topení, elektro úpravy, sjednocení dveří.

V přízemí se počítá se zbouráním nefunkčního krbu, vyspravením, přebroušením a lakováním parketové podlahy v obývacím pokoji, v kuchyni s opravou stávající linky, pokládkou nové podlahoviny, to i ve spíží místnosti.

V suterénu bude časem nutná výměna garážových vrat.

S tím vším je samozřejmě spojeno vymalování všech místností v celé budově.

Staršovstvo v současné době oslovuje různé stavební firmy za účelem zpracovává finančních nabídek a zkoumá možnosti financování. Vás, bratří a sestry, vyzýváme ke zvýšené obětavosti, aby se každý člen sboru dle svých možností zapojil do tohoto nelehkého úkolu, ať už finanční či osobní pomocí. Doba nám příliš nepřeje, ale vzpomeňme na naše předky, kteří v časech nesrovnatelně nuznějších dokázali s pomocí Boží docílit věcí, na něž jsme náležitě pyšní.

za staršovstvo Jarek Hrbáč

- - - - -

Srdečně vás zveme na všechna adventní a vánoční shromáždění.

Na roarátech nám poslouží bratři ze široké ekumény.

15. ledna bude naším hostem Petr Kulík, farář ČCE v Přerově,
jeden z uchazečů o službu v našem sboru.

27. ledna přijede Radka Včelná, farářka ČCE v Jasenné, kterou si asi
pamatujete z článku o hospicu Citadela v č. 2 letošního Evangelíku

25. února k nám zavítá Petr Brodský, farář pověřený péčí o sbory ve východní
Evropě (Ukrajina, Rumunsko, Srbsko..) V sobotu s ním bude beseda
o Ukrajině a v neděli nám poslouží při bohoslužbách.

..něco neodolatelné

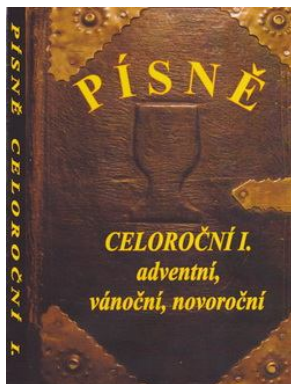
Mládež tohoto sboru se v poslední době začíná přibližovat k nebeskému Otcí a budovat s ním vztah. Naše setkání, způsob našich modliteb a také způsob našeho chování je proměňován... Takovéhle dění samozřejmě nezůstává bez povšimnutí. Z počtu šest je nás 13, 26 a už nás bylo i 30. Svět totiž nehledá přetvářku! Té vidí kolem sebe spoustu. Na mládeži může najít něco, co naplní prázdné nitro, nebo nalezne pochopení a lásku. To je to, co tato generace potřebuje. Byli jsme svědky toho, že lidé, kteří brali víru jenom jako tradici, po jedné návštěvě mládeže odcházeli proměnění a dotčení, a nebylo to tím, že by program byl nějak hyper dobrý nebo že bychom se měli tak rádi. To NĚCO, co je tak neodolatelné, je Bůh. Jeho přítomnost v nás, přítomnost Ducha svatého při modlitbách a vůbec ve všem co děláme. Ne jenom hraní si na to, že jsme „věřící“, ale hmatatelná přítomnost Boha a jeho lásky. To nutí každého odhodit masku a přiznat, že i já chci to, co mají oni. A jestli si říkáte, že budovat vztah s někým tak Velkým je nadlidské, tak potom vás zveme do mládeže... J

Chtěli bychom nadále rozšiřovat Boží království a Jeho vládu v našem okolí, a proto znovu prosíme za modlitební podporu. Jednak za tábor a letní festival, ale také za každého jednotlivce mládeže a vedoucí.

PS: doporučujeme střední generaci, aby se opět začala scházet. Společensví, povzbuzení a podpora jsou pro každého důležité.

3. prosince v 18.00 hod jste všichni zvaní do sborového domu. Budeme společně chválit našeho Pána za hudby skupiny Invisible?, modlit se, a taky vykládat...

Magda Kománková

Pěvecký sbor natočil a vydal na CD písně z kancionálu s titulem :

Písně adventní, vánoční, novoroční.

Obsahuje nahrávky 15 písní a jejich texty v příložené brožurce.

Výborný **varhanní koncert** v našem kostele proběhnul 12.11.2011. Vystoupili na něm tři varhaníci, tři zpěvačky a náš pěvecký sbor.

Na koncertě jsme v našem kostele měli možnost slyšet sólisty, kteří chválili Pána svým hlasem – i ty, kteří své chvály tlumočili prostřednictvím našich varhan. A všichni byli dobří. Ale panu varhanáři Stehlíkovi z Rohatce se podařilo ještě něco navíc! Chtěl nám ukázat co všechno se na našich varhanách dá zahrát a z jeho rukou (nebo spíše ze srdce) přes klávesy proudila do našich varhan láska a radost – a píš'aly je věrně tlumočily a předávaly všem kdo naslouchali. Všem našim hostům upřímně děkujeme a panu varhanáři přejeme, ať mu jeho velká láska k varhanám vydrží ještě hodně dlouho.

Kateřina Pavlincová

Na začátku koncertu zajímavě a poutavě předvedl zvukové možnosti našich varhan pan **Richard Stehlík, varhanář** z Rohatce, který je v létě rekonstruoval. Zeptali jsme se ho:

Jak jste se k varhanám a jejich opravování dostal?

Varhany mě vždycky zajímaly, už jako malého kluka. Chtěl jsem vždycky dělat něco kolem varhan. Koncerty, to v té době to nešlo, tak jsem se rozhodnul, že budu varhany opravovat. V 15 letech jsem začal hrát v kostele v Hodoníně na varhany, ale ty byly v dezolátním stavu. A tenkrát byl opravdu problém varhany opravit, protože to skoro nikdo nedělal. A tak jsem je začal pomalinku opravovat sám, jako samouk. Později jsem se dostal přes známého k německé literatuře, můj děda mně to překládal. No a potom jsem šel do Krnova dělat jako brigádník. Tam jsem to prošel od slévárny až po klávesárnu a potom jsem se učil zase sám. Když se potom otevřely hranice, tak jsme vyjeli ven a jezdili jsme po Francii, po Německu, po zahraničních turné, a tam jsem se učil intonovat a takové odborné věci.

Které varhany vám nejvíc utkvěly v paměti ?

Víte, já jsem měl to štěstí, že mám kamaráda, který zná 10 jazyků, takže díky němu jsem projel celou Evropu. Těžko vybrat, které by mně nejvíc utkvěly v paměti... Velké zážitky byly francouzské katedrály a jejich ohromné nástroje. K nim určitě patří, že jsem si mohl zahrát v Notre-Dame v Paříži, to se málokomu podaří. I v Německu jsou úžasné staré nástroje – i ze 16. století - a i k těm jsem se dostal. Ale nemůžu říct, že některý konkrétní nástroj je nejlepší. Jsou i krásné malé nástroje – pozitivky, jako třeba tento váš nebo jeden jednorejstříkový regál, který mne úplně uchvátil. Nedá se říct, že čím větší varhany, tím je to lepší.

Otázka pro další účinkující: Jak byste se představili v několika větách?

Lukáš Rýdlo, Brno - šileneec, který žije varhanami ☺ V běžném životě jsem normální člověk, učitel informatiky a matematiky na gymnáziu. Jakmile se posadím za varhany, přestávám vnímat okolní svět. V pěti letech jsem se začal učit v ZUŠ hru na klavír a ve 14-ti letech jsem přestoupil na varhany. Působím jako stálý varhaník církve českobratrské husitské v Brně.

Věrka Špičáková, Brno - Studuji v Praze management umění. Zpěvu se věnuji od malička (brněnský dětský sbor Kantiléna) a velmi mě baví. Uvažovala jsem i o studiu zpěvu na JAMU, ale bojím se, že kdybych se věnovala zpěvu profesionálně, přestal by mě naplňovat.

Lenka Malouňková - Bydlím ve Velkých Opatovicích, kde jsem také varhanicí v našem katolickém kostele. Učím na ZUŠ základní umělecké škole hru na klavír a hudební nauku. V Opavě studuji na konzervatoři hru na varhany a ve volném čase hraji v dechovce na tubu.

Anička Karasová - Bydlím v Napajedlích. Učím na základní škole s rozšířenou hudební výchovou ve Zlíně. Podílím se na vedení dvou dětských pěveckých sborů. Mezi mé zájmy patří hudba, zpěv, divadlo, historický tanec.

Evina Pavlincová Z koncertu jsem měla dost obavy, protože to byla první akce tohoto typu, kterou jsme s Martinem pořádali. Ale měl asi úspěch. Seznámení s našimi varhanami prostřednictvím pana Stehlíka bylo vynikající a skladby, které jsme slyšeli v podání výborných hudebníků, hned tak v našem kostele nezazní. A hostům se tu moc líbilo a rádi se k nám zase někdy podívají.

130 let nám věrně slouží....

Letos si připomínáme 130 let od instalace varhan v našem kostele, proto připomeneme něco z historie. Varhany postavil významný slovenský varhanář Martin Šaško z Brezové. Přesné datum není uvedeno, ale odhaduje se, že to bylo v roce 1881, kdy je Šaško daroval své nejstarší dceři Anně jako svatební dar, při příležitosti svatby s javornickým farářem Karlem Molnárem. Nástroj má 11 rejstříků a spolu s varhanami v Hrubé Vrbce to jsou jediné Šaškeho varhany v Čechách a na Moravě. Také vzpomeňme ty, kteří na tyto varhany hráli a nejsou už mezi námi. Prvním varhaníkem v Javorníku byl Štěpán Pavlinec č. 102. Po něm následoval Adam Petrucha č. 179, a za války krátce Jan Kahovec. Potom syn Adama Petruchy - Jan a spolu s ním dlouholetý varhaník a vedoucí sborového zpěvu Tomáš Majtán č. 45. Všichni tito varhaníci se podíleli na způsobu vedení javornického zpěvu, zvláště na zachování a zharmonizování písní Elsnerova kancionálu.

Věříme, že pokud se budeme o varhany pravidelně starat, budou nám sloužit dále při sborových shromážděních i koncertech.

Připravujeme další varhanní koncert na jaro.

Martin Soviš, varhaník

Přehled bohoslužeb v adventním a vánočním období

- 27.11.** **1. neděle adventní s VP – Petr Hejl**, ordinovaný presbyter,
ředitel střediska Diakonie ČCE—Betlém, Klobouky u Brna
- 29.11. út 18:00 roráty - Miroslav Hvožd'ara farář luterské církve, Vrbovce
- 2.12. pá 18 :00 roráty – Pavel Šebesta, farář ČCE , Hodonín
- 4.12.** **2. neděle adventní - Eva Halamová**, farářka ČCE Praha
- 6.12. út 18 :00 roráty - Ivan Novomestský, farář luterské církve, Krajné
- 9.12. pá 18 :00 roráty - Karel Kloda, kazatel, adventisté s.d., Veselí nad Mor.
- 11.12.** **3. neděle adventní - Mojmír Blažek**, administrátor
- 13.12. út 18 :00 roráty - P. Norbert Nawrath, katol. farář z Boršic u Blatnice
- 16.12. pá 18 :00 roráty - Jaromír Nečas, farář ČCE Česká Třebová
- 18.12..** **4. neděle adventní - Jaromír Nečas**, farář ČCE Česká Třebová
- 18.12. ne 16 :00 vánoční besídka
- 20.12. út 18 :00 roráty - Mojmír Blažek, farář ČCE Hrubá Vrbka
- 24.12. pá 18 :00 štědrovečerní slavnost, Pavel Šebesta, farář ČCE , Hodonín
- 25.12.** **10:00 bohoslužby s VP, S. Greplová**, ordinovaná presbyterka
- 26.12. 10 :00 bohoslužby, M Blažek, farář ČCE, Hrubá Vrbka
- 31.12. 17 :00 bohoslužby, Alena Hanzová (vzpomínka na zesnulé členy sboru, rozdávání biblických hesel na r. 2012)
- 1.1. ne** **10 :00 bohoslužby S. Greplová**, ordinovaná presbyterka
- 8.1. ne** **10 :00 bohoslužby M. Blažek**, administrátor

3.12. v 18.00 - večer chval s mládeží ve sborovém domě.

***11.12. v 17:00 - koncert "... když Ty jsi nám světlem"
v kostele- zpívá pěvecký sbor Církve adventistů sedmého dne.***

Fotografie a informace ze života sboru na internetu:

<http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>